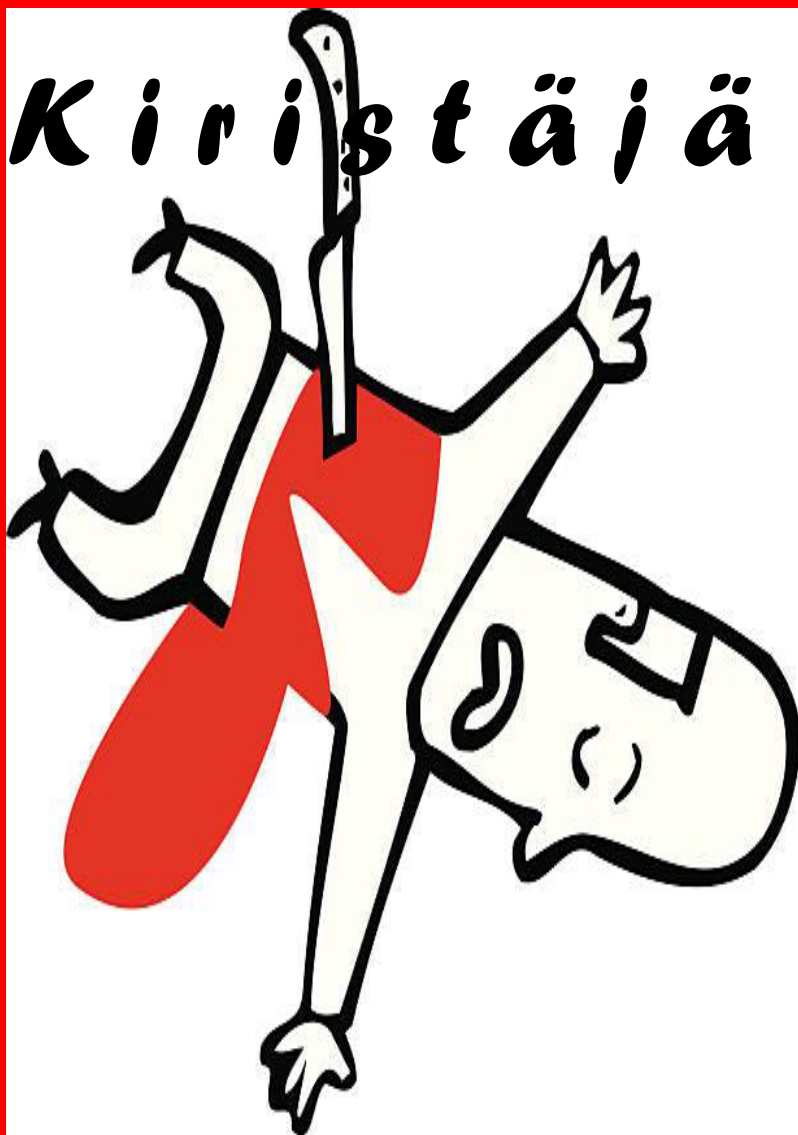

Rikosromani

H. K. Hämäläinen

K i r i s t ä j ä

K i r i s t ä j ä

Hilikka-Kaarina Hämäläinen 2022

2022 Hilikka-Kaarina Hämäläinen

**Kustantaja: BoD – Books on Demand,
Helsinki, Suomi**

**Valmistaja: BoD – Books on Demand,
Norderstedt, Saksa**

**Kansi ja taitto;
Hilikka-Kaarina Hämäläinen**

ISBN tunnus: 978-952-80-6293-6

www.bod.fi

LUCA

Elokuun ilta kutsui naisia ja miehiä terasseille ja yökerhoihin juhlimaan. Lucan vakiopaikka oli lasiseinäinen jokiravintola Rooman Ponte Cavourin läheisyydessä. Pitkänhuiskea Luca oli pukeutunut tyylikkäästi, samoin kuin ystävänsä, joita mies tapasi Lian Clubin drinkkibaarissa. Naisten kanssa tervehdittiin poskisuudelmilla ja kavereita kärteltiin. Tarkkasilmäinen saattoi huomata, että pieniä, valkoisia pusseja vilahti kädestä toiseen ja raha sujahti Lucan taskuun. Huolettomien askelin kaveri poistui, mutta portaille tullut nahkatakkinen mies yllätti.

– Oletko Luca Trapasso?

– Olen. Mitä haluat?

– Tule ulos. Tiedätkö kuka minä olen?

Lucan silmissä välähti hätäinen tunnistaminen. Varjo oli Lieron henkivartija.

– Hyvä, pääsemme asiaan. Mennään kävelyille. Olet fiksu poika ja mukava, mutta teit nyt jotain, mitä sinun ei olisi pitänyt tehdä. Helvetti! Myyt huumeita meidän ravintolassa. Mitä oikein mietit? Liero on tosi vihai-

nen, mutta jalomielisenä kaverina hän haluaa vain 20,000 euroa.

– Oletko hullu! Myin pillereitä vain 500 eurolla.

– Kuinka sinä kehtaat! Pidä turpasi kiinni, kun minä puhun.

Roisto löi kasvoihin ja Luca lyyhistyi, mutta ei uskaltanut nousta, kun kuuli uhauksen;

– Saat vuorokauden aikaa hankkia rahat, tai tapan sinut! Onko selvä?

Aamulla Luca kasasi kirjoja laukkuun ja aikoi livahtaa ulos ennen isänsä heräämistä. Ei ehtinyt. Isä katseli kasvojen ruhjeita.

– Kenen kanssa olet tapellut?

– Ei tämä mitään vakavaa, poika kuittasi kipeän haavan. Nopeasti heitti jotain opiskelijoiden puutarhajuhlista ja kavereiden kesken painimisesta.

– Kohta sinullakin on valmistujaiset. Käydään ostamassa sitä varten uusi puku. Menen illalla Giannin luo syömään, tuletko

mukaan. Et ole tavannut setääsi pitkää aikaan.

– Mikäs siinä, voin tullakin. Nyt täytyy mennä, etten myöhästy luennolta.

Luca kiirehtii ovesta ulos, ennen kuin lisäkysymykset tulevat. Viime aikoina isä oli tentannut menemisiä ja tulemisia, mutta poika kieriskeli valheissaan. Hän suolsi juttuja ystävän luona vietetyistä öistä, mutta ei onnistunut muiluttamaan isäänsä, joka työssään Rooman poliisissa oli oppinut tunnistamaan valehtelijat.

Kadulle päästyään Luca istui autoonsa ja soitti kaverilleen.

– Marco, helvetti! Suututin vaarallisen tyypin. Olen Varjolle velkaa 20 000 euroa. Hei, kuuntele nyt! Rukoilen sinua.

Kaveri on sulkenut puhelimen, eikä Luca tiedä, miten selvitä kiristyksestä. Epätoivon katkaisee puhelimen pirahdus. Luca ilahtuu, kun näkee, kuka soittaja on. Hän yrittää rauhoittua, ennen kuin vastaa:

– Hei Sara! Mitä sinulle kuuluu? Kuule, olen nyt vähän kusessa, mutta enköhän minä huomenna ehdi hetkeksi. Missä tavataan?

Selvä, nähdään sillalla neljältä. Nyt täytyy ehtiä yliopistolle ennen yhdeksää. Ciao!

DINO

Salvinin mafiaperheen lammasfarmi Fiumicinossa on syrjäinen talli. Peltaja välissä välähtelevät maasturin ajovalot pysähtyvät suojarakennuksen eteen. Lampaat heräävät, kun miehet avaavat ladon oven.

Manfe on karheaääninen päällikkö. Puoliturkkiin ja kultavitjoihin pukeutunut päällepäsmäri on perinyt isänsä kovapintaisen ulkomuodon; riippuvat silmäluomet ja kaareva nenä, mustat silmät ja parta. Manfen pikkuveli on siloposkinen, kiharatukkainen nuorukainen. Dinon päälaella keikkuu itsevarma irokeesi, mutta silmissä välähtää hätäinen epävarmuus. Hänelle on selvää, mitä varten ladolle on tultu. Mustalaisten perinne vaatii sulhaselta rohkeutta tappaa lammas ennen kihlajaisia.

Farmari vie veljekset lammaslauman keskelle, ottaa yhden kiinni ja kiepauttaa sen selälleen lattialle. Tallin perällä lauman määkiminen yltyy, kun Manfe karjuu Dinolle käskyjään. Hän tyrkyttää veistä ja komentaa.

– Tapa se, Dino! Tapa. Ole mies ja tapa!

Dino ei liikahda. Veitsi kädessä hän tuijottaa edessään potkivaa eläintä.

– Tapa, se, Dino! Tapa!

Bää, bää, bää, bää, bää, bää, lampaat hyppivät ja pyrkivät ulos. Manfen tappokäskyt käyvät hurjemmiksi, mustalaisen mustat silmät muljahtelevat ja kieli lipoo huulien välissä.

– Tapa se, saatana!

Dino herää todellisuuteen, ravistaa käsiään ja karjaisee kuin taisteluun hyökkäävä sotilas. Veitsi sojossa ryntää eläintä kohti ja survaisee lampaan kaulaan. Katkennut valtimo ruiskuttaa kuuman verisuihkun Dinon kasvoille. Hän katsoo käsiään ja sinkoaa veitsen ovesta ulos.

– No johan oli helvetti! Kyllä siihen meni aikaa. Miksi se homma kesti noin kauan?

– En halunnut liata itseäni. Dino on löytänyt vitsailevan tyykinsä.

– Nyt voit tavata morsiamesi. Muista tulla ajoissa juhlapaikalle ja pidä pääsi selvänä. Unkarilaisen tyttärellä olisi muitakin ottajia, joten ole ihmisiksi.

SARA

Borgon kaupunginosan Via della Conciliazione on leveä katu, joka yhdistää Pietarinkirkon aukion ja Tiber-joen rannalla sijaitsevan Castel San't Angelon linnoituksen. Renessanssiajan upealla kattoterassilla Sara puhuu puhelimesta.

– Ymmärrän hyvin, että komissio on erimielinen. Toisella tarjouksen tehneellä yhtiöllä on enemmistön kannatus. Monsignore Roufoksen ääni ratkaisee. Olen jahdannut sitä Ostian rakennuslupaa kuukausia.

Saran aviomies on kuunnellut uutisia Rooman pormestarin eroilmoituksesta.

– Sara, sano mitä me nyt teemme?

– Emme vielä mitään. Kaupunginhallituksella on 20 päivää aikaa päättää, kuka Ostiasa saa rakentaa.

– Tiedät, ettei meillä ole aikaa. Me olemme korviamme myöten veloissa. En halua joutua konkurssiin.

– Eivät kardinaalitkaan. Katollisen kirkon tilit ovat punaisella ja arkkipiispat ovat hyväksikäyttöepäilyjen takia oikeudessa USA:ssa. He tarvitsevat rahaa. Vatikaanin on

pakko myydä. Tiedätkö sinä, kenet paavi tapaa tänään?

– Ruotsin kuninkaalliset. Tapaamisesta tulee pitkä. Ilmoita minulle, kuinka kokous menee.

– Kuule, nyt minun pitää mennä kampaajalle. Älä murehdi.

Sara istui hiukset pestyinä peilin edessä, kun hänet pyydettiin eteiseen.

– Kuka minua kysyy? Miehenikö?

Kuluneeseen puolitakkiin ja samettihousuihin pukeutunut keski-ikäinen mies on päälle liimatun kohtelias.

– Buon giorno, signora Medda. Anteeksi häiriö, mutta kuljin ohi ja halusin tavata teidät.

– Tavata minut?

– Olen kuullut teistä paljon. Olette Vatikanin tilintarkastaja.

– Mitä te haluatte minulta?

– Sen maa alueen Ostiassa. Kahdeksan hehtaaria, joka kaavoitetaan asunnoiksi. Valtikaani päättää kenelle se myydään.

– Sen tekee komission puheenjohtaja. Olen pelkkä katollisen kirkon tilintarkastaja, enkä voi auttaa.

– Rouva hyvä, se maapala päättyy varmaan miehenne yhtiölle. Sana leviää Roomassa. Löysin teidät ja löydän teidät uudelleen, jos tarve vaatii. Miettikää asiaa. Ilmoitakaa, paljonko haluatte maasta. Voin olla hyvin avokätinen.

Sara katsoi skootterilla poistuvan miehen perään. Kun hänelle valkeni, kuka kiristäjä oli, selkää pitkin kulki kylmiä väreitä.

Luca Trapasso myi huumeita roomalaisessa ravintolassa. Se oli virhe. Mafia omisti paikan ja kirstäjä iski. Poliisiksi opiskelevan kaverin elämästä tuli helvetillistä. Rahavelan sijaan mafioso vaati raakoja veritekoja. Rikokset olivat Lucalle tappava painolasti. Poliisilla olisi vankilassa pirulliset oltavat.

Sara Meddalla oli rakkaussuhde Lucan kanssa. Vatikaanin tilintarkastajana toimiva rouva järjesti yksityisiä orgioita kirkon herroille ja Luca toimitti heitä varten huoria ja kokaiinia. Juhlissa sattunut yliannos vei papilta tajun. Seksivideolle tallentunut elostelija oli pulassa. Luca, Dino ja Arlo lupasivat hävittää videon, jos saavat korvausta kolmesataa tuhatta euroa. Skandaalin peittelystä tuli kilpajuoksu.

Roomassa kerrostalollinen mustalaisia elelee äveriäästi huumekaupoilla. Bisnekset tuplataan, kun Dino naitetaan Karacsonyn tyttäreille. Ariaa hämmentää sulhasen kylmä käytös. Seksi ei hänen miestänsä makuukamarissa kiinnosta. Elämä anoppilassa on pelkkää pettymystä ja taloustöitä.

ISBN :9789528062936